

Branko Pavlović,
član Izvršnog
odбора Generali
osiguranja i
predsednik
Udruženja
aktuara Srbije

■ ***“Samo znanje može državu da spase, bez njega sve ostale investicije su potpuna propast!”***

Stjepan Kežić

Aktuarska legenda

Jedan od najpoznatijih i najiskusnijih aktuara u Srbiji i regionu, Stjepan (Jozo) Kežić, preminuo je prošlog meseca u devedeset trećoj godini života. Bio je nosilac brojnih ratnih i mirnodopskih odlikovanja, kao i Partizanske spomenice. Onako kako je živeo tako je i ispraćen; okružen porodicom, prijateljima, komšijama, kolegama aktuarima i uz počasne plotune koji su pripadnici Vojske Srbije ispalili za svog nekadašnjeg pripadnika.

Rođen je 1924. godine u Ljubuškom u Hercegovini, u siromašnoj porodici. Kao dečak, bos je pešačio oko četiri kilometra do škole, željan znanja i usavršavanja. Sa sedamnaest godina, pobjegao je od kuće sa partizanima. Bio je borac Prve proleterske brigade od osnivanja. Drugovi ga pamte kao krupnog i snažnog puškomištrijesca, koga ni ranjavanje dva puta nije moglo da onemogući u borbi za slobodu. Posle Drugog svetskog rata preselio se u Beograd gde je ostao do kraja života. Školovao se na Vojnoj akademiji i bio jedan od najboljih pitomaca svoje generacije. Ostvario je uspešnu oficirsku karijeru i istovremeno nastavio obrazovanje. Magistrirao je ekonomske nauke i započeo karijeru u delatnosti osiguranja, gde je radio godinama kao aktuar.

Dobio je licencu ovlašćenog aktuara među prvima u Srbiji, 1991. godine. Posle penzionisanja radio je za mnoge osiguravajuće kompanije u Srbiji i regionu. Bio je aktivan i u poznim godinama. Sa osamdeset četiri godine, dao je poslednji put mišljenje ovlašćenog aktuara na finansijske izveštaje u 2008. godini jednoj od većih osiguravajućih kompanija u Republici Srpskoj. Zanimljivo je da je to mišljenje bilo negativno. Bavio se aktuarstvom do kraja života, napisao je poslednji rad samo nekoliko meseci pre kraja života.

Bio je istaknuti sudski veštak za ekonomsko-finansijsku oblast, specijalizovan za obračun izgubljenog ličnog dohotka,

izgubljeno izdržavanje po osnovu auto-odgovornosti i opšte odgovornosti kao i obračun jednokratnih kapitaliziranih iznosa.

Stjepan Kežić je bio dobitnik nagrade Udruženja aktuara Srbije za doprinos aktuarskoj struci u 2015. godini za životno delo. Radio je u vreme kada nije bila dostupna obuka ni u zemlji ni u stranim matičnim kompanijama, kojih tada nije ni bilo na domaćem tržištu osiguranja, i kada se do informacija nije moglo doći putem Interneta. Bez obzira na nedostatak literature, IT podrške i druge poteškoće, bio je jedan od nosilaca razvoja aktuarstva, koji je postavio temelje aktuarskoj struci u bivšoj Jugoslaviji. Stečeno znanje nesebično je prenosio mladim kolegama.

Upoznao sam kolegu Stjepana pre više od petnaest godina u jednoj osiguravajućoj kompaniji, gde je radio honorarno kao ovlašćeni aktuar, a ja uspostavljao informacioni sistem. Iako kompjutera ni informatike nije bilo u najvećem delu njegovog radnog veka, Stjepan mi je tada dosta pomogao vrlo korisnim savetima vezanim za neke specifične slučajeve u obračunu tehničkih rezervi. Aktuari srednjih godina ga pamte kao važnog učesnika više simpozijuma o osiguranju u organizaciji Udruženja aktuara Srbije i Ekonomskog fakulteta u Beogradu, koji je na osnovu svog bogatog iskustva uvek imao dobronamerne i korisne komentare na prezentacije i radove mladih kolega.

Prateći porodičnu tradiciju, Stjepanova starija kćerka, Vesna, krenula je njegovim stopama, bavila se aktuarstvom tokom svoje karijere i otišla u penziju kao ovlašćeni aktuar.

U poslednjem intervjuu koji je dao pre tri godine za dnevne novine “Alo”, na pitanje novinarke da li bi ponovio isti životni put Stjepan je bez zadržke potvrdno odgovorio. Na kraju intervjua, Stjepan Kežić je poručio: “Samo znanje može državu da spase, bez njega sve ostale investicije su potpuna propast!”. ■

